

naar de hand 27/5/12

Meldpunt RKK

Ingek. 16 MEI 2012

Meldingsnummer: 2010-0709

zaaknummer 2011 T 413

15 mei 2012.

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

_____ b
geboren op _____
wonende te _____
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. N.A. Viellevoye-Geers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

wijlen _____
geboren op _____, overleden op _____,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens haar leven lid van de Congregatie van de Zusters van Liefde
O.L.V. van Barmhartigheid.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 12 oktober 2011. Op 10 januari 2012 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van _____, provinciale overste Zusters van Liefde O.L.V. van Barmhartigheid.

Op 19 april 2012 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen en heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur mr. Viellevoye-Geers, voornoemd.
Namens de Congregatie zijn verschenen _____, voornoemd, en vicares van de Zusters van Liefde O.L.V. van Barmhartigheid.

2. De klacht

2.1. Klaagster ging op haar zesde jaar naar de _____ school aan de _____ in _____
Aangeklaagde was gedurende de gehele tijd van het misbruik haar onderwijzeres.

Het misbruik vond plaats in de periode van 1947-1950.

Klaagster was nogal een “dondersteen” en moest op een gegeven moment met aangeklaagde mee naar boven. Voordat ze naar boven gingen, moest klaagster eerst een mattenklopper uit de kast pakken en meenemen. Klaagster vond het nogal vreemd dat ze voor de straf naar de zolder moest.

Op de zolder stond een stoel en daar ging aangeklaagde op zitten. Klaagster moest over aangeklaagde gaan liggen. Het was een angstige situatie. Er werd niet gesproken.

Aangeklaagde deed de broek van klaagster naar beneden en begon klaagster te strelen. Ze ging al meteen de eerste keer met haar vingers in de vagina van klaagster. Terwijl zij dit deed sloeg ze zacht met de mattenklopper op de rug van klaagster. Het duurde voor het gevoel van klaagster wel 20-30 minuten, maar het kunnen er in werkelijkheid ook slechts 5 zijn geweest. Aangeklaagde was de hele tijd erg rustig. Ze was niet boos op klaagster. Klaagster heeft niet de moed gehad te vragen waarom aangeklaagde dit bij haar deed.

Na afloop kreeg klaagster een klap op haar hoofd met de trouwring van aangeklaagde. Klaagster moest meteen gaan biechten van aangeklaagde. De pater zat al in zijn biechtstoel te wachten. Hij wilde alles tot in detail weten.

Dit gebeurde gedurende twee tot drie jaar ongeveer drie keer per week tijdens het eten tussen de middag.

2.2. Klaagster kon thuis niet praten over hetgeen haar was overkomen. Ze ging zich op school recalcitrant gedragen.

Later in haar leven heeft klaagster eens een psycholoog bezocht, maar ook daar durfde ze haar verhaal niet te doen.

Klaagster heeft ongeveer twee jaar geleden opeens zonder duidelijke aanleiding haar verhaal gedaan aan de begeleidster die zij heeft als mantelzorgster van haar dementerende man.

Tot op heden heeft klaagster niet met haar man of kinderen gesproken over het seksueel misbruik. Ze vermoedt dat zij dat niet heeft gedaan, omdat ze zich schaamt voor hetgeen is voorgevallen en omdat ze het niet kan plaatsen. Het botst met haar karakter, ze kan normaal gesproken goed van zich afbijten.

2.3. Het doel van de klachtenprocedure is het verkrijgen van erkenning, dat het seksueel misbruik daadwerkelijk heeft plaatsgevonden en dat excuses worden gemaakt door de Zusters van Liefde van Onze Lieve Vrouw van Barmhartigheid. Bovendien is het doel te bewerkstelligen dat met klaagster in onderhandeling wordt getreden ten aanzien van een passende financiële compensatie.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. Overste heeft in haar reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Zij concludeert dat geen aanwijzingen zijn gevonden voor een mogelijk seksueel misbruik maar dat zij ook geen reden heeft om aan te nemen dat klaagster onwaarheid spreekt.

Overste geeft aan zeer begaan te zijn met het lot van klaagster. Zij heeft een gesprek met klaagster gehad bij klaagster thuis in aanwezigheid van de juridisch adviseur van klaagster. Zij wil graag iets voor klaagster kunnen doen. Ook bij een ongegrondverklaring is zij bereid tot een nader gesprek met klaagster.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheidssituatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van één klaagster. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet wordt veroordeeld op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4. De verklaring van klaagster is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. In de thans voorliggende zaak zijn echter geen feiten of omstandigheden aan het licht gekomen die de verklaring van klaagster ondersteunen.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klaagster heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klaagster gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Zusters van Liefde O.L.V. van Barmhartigheid de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 15 mei 2012 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, mr P.R.M. van der Ven pr. en drs. Th.M. Bronzwaer, leden, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Overste van de Congregatie van de Zusters van Liefde O.L.V. van Barmhartigheid en aan klaagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Overste binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die zij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Overste daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Overste.